

ITALIEN Renaissance medaljer

BAGGRUND

Medaljekunsten skabtes i Italien i det 15. århundrede som et udslag af renæssancens dyrkelse af personligheden.

Kunstnerne støbte medaljerne i voksform; de anvendte uædelt metal, som oftest bronze.

Førstemanden var Antonio Pisano, kaldet Pisanello (ca. 1395-1455) fra Verona; hans frembringelser kom til at stå som foraf disse noteres Matteo de'

Pasti, Salvelli Sperandio. En af de senre er af Leone Leoni, der udførte en medalje af admiral Andreas Doria. (Nationalmuseets Vejledninger 1950).

Christian I

Den første medalje med portræt af en dansk konge er fremstillet af den Italienske medaljør Bartolomeo Melioli i anledning til kongens rejse til Rom i 1474.

Numismatisk Leksikon

Peter Flensborg skriver i Numismatisk Leksikon: Den ældste europæiske medalje er udført 1390 i anledning af Paduas erobring, og den følges af en kunstnerisk meget betydningsfuld periode. Her blev Antonio Pisano, kaldet Pisanello (1390-1455) foregangsmand. Han signerede sine medaljer med: OPUS PISANI PICTORIS. 24 medaljer vides med sikkerhed at være fremstillet af Pisanello.

Foruden Pisanello nævner Peter Flensborg en række kunstnere, som har udført renæssancemedaljer: Sperendio (1431-1504), Marescotto (1444-1462), Andreas Guazalatti), Andreas Guazalatti (XX), Albrecht Dürer (1471-1528), Benvenuto Cellini (1500-1571).

Nutidens medaljesamlere skelner gerne mellem de forskellige stilarter, som også kommer til udtryk i

al anden kunst og håndværk. De første er renæssancemedaljerne som næsten er uopnåelige, men som gennem tiderne er flittigt efterstøbte.

Renæssancemedaljerne

De støbte bronzemedaljer blev udtryk for smag og luksus, blev givet som gaver for begivenheder eller erindring ved dødsfald. Ved en opgørelse af grev Cosimo de Medici inventar indeholder den 658 medaljer.

Botticellis billede: "Portræt af en mand med medalje med Cosimo den Ældre", viser at medaljerne var beregnet til at blive holdt i hånden. Diameteren skulle ikke overstige diameteren af en voksens hånd. Medaljerne har ofte en diameter mellem 50 og 100 millimeter, dermed har de også en betydelig vægt.

Gorny & Mosch

Havde i 2021 på auktion 281 et udbud af 17 stk. renæssance medaljer. Samtlige var senere afstøbninger i bronze.

Medaljører/auktionsnumre

Sperandio: 1675, 1680

Pisanello: 1677, 1678, 1679, 1682, 1683, 1684, 1685, 1687, 1688

Niccolo Fiorentino: 1681

Palaeologus: 1693

Matteo di Andrea della Pasti: 1694, 1695, 1696

Francesco da Sangallo: 1698

SPERANDIO

PISANELLO

NICCOLO FIORENTINO

FRANCESCO DA SANGALLO

KÜNKER

Auktion 354, 1. oktober 2021,
Samtidig støbning- 10.000,- €

MATTEO DE PASTI

Bemærkelsesværdigt er det at renæssancemedaljerne ofte er perforeret?

MATTEO DI ANDREA DELLA PASTI

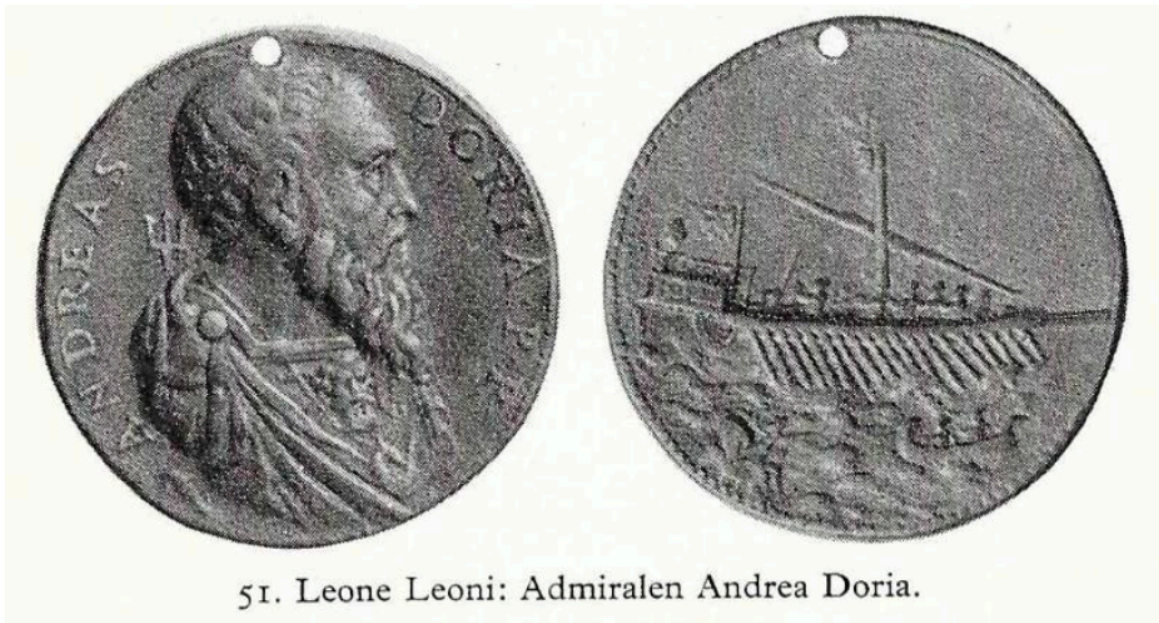
MEDALJESAMPLEREN

Den fysiske fornøjelse ved berøring af medaljerne var en del af glæden for medaljesamleren. Botticellis (1444-1510) berømte malere i Uffizinerne i Firenze: "Portræt af en mand med en medalje med osimo den ældre" viser tydeligt at medaljerne var designet til at blive holdt i hånden (hænderne).

Diameteren skulle ikke overstige målet på en voksens hånd.

Leone Leoni

Nationalmuseet

51. Leone Leoni: Admiralen Andrea Doria.

Encyclopædien

Mehmed 2. 1480-81 kontrollerede en tyrkisk invasionsstyrke havnebyen Otranto i kongeriget Neapel. Før angrebet havde sultanen sonderet holdningen til et angreb blandt de italienske herskere, der var Neapel fjendtligt stemt. For at forespørgslerne kunne hemmeligholdes, måtte kommunikationen mellem den muslimske og de kristne herskere foregå i kode. Problemet blev løst gennem udveksling af bronzemedaljer.

Ægtheden af de indbyrdes meddelelser sikredes, ved at medaljernes forside bar netop det samme portræt af Mehmed 2. Bagsiden brugtes til at svare sultanen via en kombination af symboler. Til den her afbildede medalje, som den venetianske kunstner Gentile Bellini støbte i Istanbul, hører et „svar“ fra Lorenzo Medici, der ønskede sultanen held og lykke med invasionen. Ill.: Bridgeman Art Library/Ca' d'oro, Venezia.

